

числівником, а також назви, утворені за допомогою прислівника *де*, які мають описовий характер і зберігають сліди живого усного мовлення.

Трикомпонентні мікротопоніми трапляються спорадично й відзначаються підвищеною ситуативністю та текстовою розгорнутістю, оскільки формуються на основі цілих описових конструкцій, що відбивають подієві або просторові ознаки місцевості. Їх наявність свідчить про гнучкість номінаційних процесів і орієнтацію місцевої мікротопонімії на комунікативну доцільність.

Отже, структурна організація мікротопонімів Горошиного демонструє поєднання традиційних моделей словотворення з живою розмовною практикою локального мовлення. Виявлені лексеми у складі конструкцій підтверджують антропоцентричний характер номінації та засвідчують прагнення мешканців закріплювати в назвах як просторові орієнтири, так і соціально значущі реалії повсякденного життя, що робить досліджувану систему важливим джерелом для подальших мовознавчих і етнокультурних узагальнень.

Список використаної літератури

1. Бучко Д. Словник української ономастичної термінології. Харків : Ранок-НТ, 2012. 255 с.
2. Карпенко О. Когнітивна ономастика як напрямок пізнання власних назв : автореф. дис. ... д-ра філол. наук : 10.12.15. Одеса, 2005. 47 с.
3. Карпенко Ю. Ономастика. Українська мова. 3-тє вид. Київ : Укр. енциклопедія» ім. М. П. Баж., 2007.
4. Торчинський М. Структура онімного простору : монографія. Хмельницький : Авіст, 2008. 546 с.

Анастасія Маланій,
студентка
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка;

СТОРИТЕЛІНГ

ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ВИВЧЕННЯ ЛЕКСИКОЛОГІЇ

Сторітелінг, або спілкування через історії, є одним із найдавніших і водночас ефективних способів передачі знань, досвіду та культурних цінностей. Його сутність полягає в поданні інформації у формі цілісного сюжету, що забезпечує не лише краще розуміння, а й тривале запам'ятовування матеріалу. Завдяки активізації мовленнєвих, когнітивних та емоційних процесів сторітелінг сприяє глибшому засвоєнню інформації та формуванню комунікативних умінь. У сучасному освітньому просторі цей метод набуває особливої актуальності, оскільки дозволяє зробити навчання більш змістовним, інтерактивним і наближеним до реального досвіду учнів.

Сторітелінг забезпечує виконання низки важливих завдань у навчальному процесі та розвитку учнів. Він сприяє реалізації різних функцій навчального процесу, зокрема, пізнавальної, розвивальної, виховної. Важливою є роль цього методу у провадженні самостійного навчання. Як зазначає С. Тайлер, «практика мовних навичок за допомогою цифрового сторітелінгу дає змогу учням відстежувати власний прогрес, здійснювати самооцінювання та визначати напрями для вдосконалення, що підвищує їхню мотивацію» [3, с. 153]. Структура сторітелінгу допомагає учням орієнтуватися в складних ситуаціях і самостійно знаходити висновки. Результати дослідження, проведеного студентами Національного тайванського університету, довели, що поєднання проектної діяльності зі створенням історій значно підвищує навчальну мотивацію, позитивне ставлення до навчання, здатність до розв'язування проблем і загальні навчальні результати. Учні, які брали участь у дослідженні, проявили більший інтерес до завдань із використанням саме сторітелінгу [2, с. 376].

Цифровий різновид сторітелінгу є хорошим інструментом для тренування навичок критичного мислення та інформаційної грамотності. Він також створює умови для глибшого засвоєння навчального матеріалу, мотивуючи учнів до

активної взаємодії з навчальним змістом, співпраці і створює відчуття відповідальності за власний освітній процес [1, с. 154].

Метод сторітелінгу формує сприятливе середовище для вивчення як рідної, так і іноземної мов. Його можна адаптувати під потреби різних розділів вивчення української мови в ЗЗСО, зокрема й лексикології. Метод сприяє розвитку збагачення активного словникового запасу, задіює асоціативне мислення, формує вміння варіативного використовувати лексику. Оскільки ті чи ті лексеми подаються в певному контексті, учні запам'ятовують їх легше, швидше й ефективніше [1, с. 27].

Залежно від виду сторітелінгу, його можна застосовувати на різних етапах вивчення лексичного матеріалу. Пасивний сторітелінг передбачає створення історії та її розповідь лише вчителем, коли активний вимагає діяльності учнів під час складання оповіді. Перша варіація цього методу допоможе вдало ознайомити учнів із новим матеріалом. Наприклад, для вивчення груп слів за значенням учитель може створити та застосувати історію з такими персонажами: Синоніми, які мешкають в одному будинку і мають хороші взаємини через свою подібність; Антоніми, які мешкають у різних будинках навпроти і завжди ворогують через свою протилежність; Омоніми-близнюки, які на вигляд однакові, проте мають абсолютно різні характери (значення). Активний сторітелінг буде більш доцільним для закріплення та контролю знань. Прикладом цього може стати колективне створення певної оповіді, у якій учні повинні застосувати якомога більше синонімів до заданого слова або ж якомога більше антонімічних пар. Для роботи із багатозначними словами доцільно запропонувати учням скласти казку про слово-чарівника, яке може змінювати своє значення.

Особливо ефективним стане застосування цифрового сторітелінгу (як пасивного, так і активного), оскільки він поєднує різні мультимедійні елементи, які викликають яскравіші емоційні реакції і, відповідно, ефективніше залучають учнів до навчальної діяльності. Прикладами завдань із застосуванням цифрового сторітелінгу є створення коміксів про життя одного багатозначного слова чи

однієї групи синонімів, запис відео із творчою розповіддю на одну із тем із розділу, створення подкасту.

Отже, сторітелінг є дієвим і сучасним методом навчання, який значно підвищує результативність засвоєння знань, зокрема і з української мови. Використання історій у навчальному процесі сприяє не лише кращому розумінню мовного матеріалу, а й його тривалому запам'ятовуванню завдяки контекстуалізації та емоційному залученню учнів. Застосування сторітелінгу активізує пізнавальну діяльність, розвиває мовлення, критичне мислення та творчі здібності школярів. Особливо важливим є поєднання пасивних і активних форм цього методу, що дозволяє ефективно організовувати різні етапи вивчення матеріалу. Крім того, цифровий сторітелінг відкриває нові можливості для інтерактивного навчання, підвищує мотивацію учнів і сприяє формуванню їхньої інформаційної грамотності.

Список використаної літератури

1. Павлик Ю. Потенціал використання методики storytelling у процесі вивчення англійської мови: магістерська робота. Дрогобич, 2025. 54 с.
2. Hung C.-M., Hwang G.-J., Huang I. H. A project-based digital storytelling approach for improving students' learning motivation, problem-solving competence and learning achievement. *Educational technology & societ.* 2011. № 15. P. 368–379.
3. Tyler C., Moore S. Storytelling to ignite learning. *Науковий вісник чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича.* 2024. № 848. P. 149–161.

Анастасія Мельник,
студентка
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
науковий керівник – кандидат філологічних наук,
доцент Марія Наливайко

МІКРОТОПОНІМИ СЕЛА КНЯЖЕ ЗОЛОЧІВСЬКОГО РАЙОНУ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Мікротопоніми посідають особливе місце в системі власних назв, виступаючи сполучною ланкою між мовою, історією та ландшафтом